

BAT PAT

DENTS DE SABRE I ALES DE RATPENAT

Estrella Polar

**RIU I
TREMOLA!**

BAT PAT

DENTS DE SABRE I ALES DE RATPENAT

Text a cura de
Roberto Pavanello

Estrella Polar

Estrella Polar
Collecció: Bat Pat

Projecte editorial de Marcella Drago i Chiara Fiengo
Projecte gràfic de Laura Zuccotti
*Realització editorial d'*Atlantyc Dreamfarm s.r.l.
Il·lustracions de Blasco Pisapia (*disseny*) i Pamela Brughera (*color*)

Títol original: *Denti a sciabola e ali di pipistrello*
Traducció de David Nello

© 2014, Edizioni Piemme S.p.A., Corso Como 15, 20154 Milà, Itàlia
www.batpat.it
International Rights © Atlantyc, S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantyc.it
www.atlantyc.com

© 2014, d'aquesta edició: Grup Editorial 62, s.l.u., Estrella Polar,
Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
www.batpat.cat

Primera edició: novembre del 2014

Fotocomposició: Víctor Igual, s.l.
Impressió: Liberdúplex
Dipòsit legal: B. 20.686-2014
ISBN: 978-84-9057-440-9

El nom de Bat Pat i tots els personatges i detalls que hi estan relacionats, *copyright* d'Edizioni Piemme S.p.A., són llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. en la seva versió original. Les seves traduccions o adaptacions són propietat d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre ni el recull en un sistema informàtic, ni la transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per registre o per altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*. La infracció dels drets esmentats pot constituir un delicte contra la propietat intel·lectual (art. 270 i següents del Codi Penal).

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

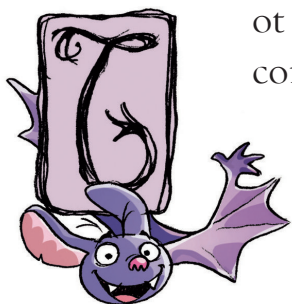
ÍNDEX

1. Tigres i torrades	9
2. Lliçó a taula	16
3. La dolcíssima Margarita	22
4. Nassos per l'aire	28
5. Pintor o espeleòleg?	34
6. Un forat de més	40
7. Obres mestres inesperades	46
8. Últimes notícies!	52
9. La calúmnia és un ventijol... ..	58
10. Supersticions ximples	62
11. I si ens haguéssim equivocat?	66
12. Camí sense sortida	71
13. Riscos extrems	79
14. Un ratpenat sensible	84
15. Un secret és un secret!	88

1

TIGRES I TORRADES

ot va començar en una innocent conferència al Museu de Ciències Naturals de Fogville, a la qual els senyors Silver van dur els seus fills: el professor Méndez, el més gran expert mundial de pintures rupestres, havia de parlar de les pintures prehistòriques de Cantàbria, a la regió del nord d'Espanya. Hi havia una gentada i el tal Juan Antonio Méndez va resultar ser un personatge molt simpàtic i afable.

—Us agrada el formatge Emmental? —va pre-

guntar—. Així segur que també us agradarà molt Cantàbria, perquè està plena de forats. O millor dit, de cavernes o coves. En tota la regió n'hi ha més de sis mil cinc-centes i moltes guarden autèntics tresors de l'art prehistòric, com la de Pasiega, la del Castillo o les més conegudes de totes, les d'Altamira, declarades Patrimoni de la Humanitat el 1985. Què me'n diríeu, de fer-hi una visita? Tanqueu els llums, sisplau!

Es van apagar els llums i fins i tot jo vaig poder treure el capet de la motxilla de la Rebecca i donar una ullada. A la pantalla van aparèixer imatges d'animals pintades feia milers d'anys. La pena és que algú al meu costat s'havia adormit i no parava de roncar sorollosament: el Leo! La Rebecca li clavava cops de colze i el va enviar al lavabo perquè es rentés la cara.

—No el perdis de vista, Bat —va dir-me—, o, si no, encara n'acabarà fent alguna...

Tenia raó. El Leo es va equivocar de camí i, en

comptes d'anar al lavabo..., es va trobar a la cafeteria! És allò que diuen de l'instint!

—Que no sents quina oloreta, Bat? —va dir, mentre hi entrava—. Agafem alguna cosa i toquem el dos!

Per desgràcia, un cambrer amb jaqueta blanca el va sorprendre mentre allargava la mà per arrabassar una torradeta i el va fer fora. Vam fugir per uns foscos passadissos del museu i, per culpa del pèssim sentit de l'orientació del Leo, ens vam perdre i vam anar a parar a la sala dels animals prehistòrics.

—Estàs segur que aquestes bestioties no són de debò? —va preguntar el Leo, passant de puntetes entre un mamut i un ós de les caverne.

Un fregadís sobtat ens va fer posar els pèls de punta, almenys a mi.

—Tu també ho has sentit, Bat?

—Sí... Què era?

—No ho sé, però no m'agrada gens ni mica. Toquem el dos.

Vam donar la volta al pedestal del mamut, que ocupava el centre de la sala: les meves orelles supersensibles van captar el so d'una respiració feixuga. Una bèstia ferotge, n'estava segur!

Efectivament, vam arribar a l'angle de la sala i... Sons i ultrasons! Ens vam trobar cara a cara amb la boca oberta de pam i mig d'un tigre amb tots els ullals! La bèstia ens va envestir amb un rugit espantós. O potser només era un bram? El

cangueli va ser tan descomunal que vam fugir cames (o ales) ajudeu-me cap a la sortida. Una ombra també ràpida ens va tallar el pas i la topada va ser inevitable. Ostres, quina trompada! Van seguir una sèrie de lamentacions i sospirs, però, en comptes d'un felí prehistòric, el Leo va trobar-se al davant un noiet de la seva edat i de la seva mida (és a dir, grassonet com ell!) que també semblava ben espantat.

—Ah, quina sort! Em pensava que eres el tigre d'abans... —va sospirar, alleujat, el Leo.

—I jo em pensava que eres aquell cambrer garrepa! —va respondre l'altre—. De totes maneres, el que has vist no era un tigre, *amigo*. Era un smilodon!

—Un smi... què?

—Un lleó amb dents de sabre. I era de mentida. Et ve de gust una torradeta? N'he pispat un parell al paio de la jaqueta blanca. Quan tinc gana no hi ha qui m'aturi! A tu t'agrada menjar, *amigo*?

—Que si m'agrada? És el meu esport preferit!
Per cert: em dic Leo, i ell és el meu amic Bat Pat.
És la mascota de la família.

—Un *murciélag*? Que fort! Jo em dic Pedro, però
només em diu així la meva mare, els altres em diuen
Pedrito. I el Pedrito et diu... bon profit!

I va riure mentre endrapava la torradeta.

